

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Victoria Sanduța împotriva Întreprinderii cu Capital Străin ”Reforma
Art” Societate cu Răspundere Limitată

(obligarea publicării unui articol cu scuze publice și încasarea
prejudiciului moral)

împotriva încheierii din 9 februarie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-105/26

NR. PIGD 2-24090318-01-2r-24032026)

Cererea de apel restituită în conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, din motiv că nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. D. Croitor)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

13 mai 2026

Textul corespunde originalul

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Victoria Sanduța,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu
Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 iulie 2024, Victoria Sanduța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin ”Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, privind obligarea la publicarea unui articol cu scuze publice, încasarea prejudiciului moral.

2. Prin hotărârea din 6 iunie 2025 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea a fost respinsă.

3. La 4 iulie 2025, Victoria Sanduța a declarat apel.

4. Prin încheierea din 17 decembrie 2025, Curtea de Apel Centru nu a dat curs cererii de apel declarate de Victoria Sanduța și i-a acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

5. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 9 februarie 2026, cererea de apel depusă de Victoria Sanduța a fost restituită pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel, expuse în încheierea Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025.

6. La 5 martie 2026, Victoria Sanduța a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 9 februarie 2026, solicitând casarea integrală a încheierii, repunerea în termen și punerea pe rol a apelului motivat spre examinare de către instanța de apel.

7. Recurenta invocă faptul că, încheierea Curții de Apel Centru din 9 februarie 2026 este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de apel a considerat eronat că încheierea din 17 decembrie 2025, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, ar fi fost comunicată la 2 ianuarie 2026, doar în baza expedierii unui mesaj electronic. Simpla expediere a actului procedural prin e-mail nu echivalează cu comunicarea legală a acestuia, în lipsa unei confirmări de recepționare, a unei confirmări electronice de deschidere sau a unui răspuns din partea destinatarului.

8. Susține că mesajul transmis de instanță a fost direcționat automat în folderul Spam, fiind descoperit întâmplător abia la 13 ianuarie 2026, dată la care recurenta a informat imediat instanța despre această situație. Instanța de apel nu a verificat recepționarea efectivă a actului procedural și nu a întreprins măsuri suplimentare pentru comunicarea acestuia, cum ar fi transmiterea prin poștă, solicitarea confirmării recepționării sau verificarea telefonică.

9. Un alt argument este că termenul procedural trebuia calculat de la data comunicării efective a actului, nu de la data expedierii e-mailului. În opinia recurenteii, termenul a început să curgă la 13 ianuarie 2026, iar apelul motivat depus la 16 ianuarie 2026 a fost depus în termen.

10. Recurenta mai invocă faptul că a acționat cu bună-credință și diligență, întrucât a informat imediat instanța despre descoperirea mesajului în Spam și a depus apelul motivat în termen de 3 zile de la luarea efectivă la cunoștință.

11. În final, recurenta susține că restituirea apelului constituie o interpretare excesiv de formalistă a normelor procedurale și aduce atingere dreptului de acces la instanță și dreptului la un proces echitabil, garantate de art. 6 CEDO.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Articolul 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

13. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

14. Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

15. Articolul 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

16. Articolul 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii”.

17. Articolul 364 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii”.

18. Articolul 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor”.

19. Articolul 369 alin. (1) lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:

a) apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

(2) „Încheierea judecătorească de restituire a cererii de apel poate fi atacată cu recurs”.

20. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

21. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

22. Articolul 22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. (3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau (5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.”

23. Articolul 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere:

„(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

(2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

24. Articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că încheierea contestată a fost pronunțată la data de 9 februarie 2026 și comunicată recurentei la 20 februarie 2026 (f.d. 211). În aceste condiții, recursul

declarat la 5 martie 2026 a fost depus în termenul prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

26. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

27. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a indicat că neajunsurile constatate în încheierea de a nu da curs cererii de apel urmează a fi înlăturate în totalitate (a se vedea decizia nr. [2r-191/25](#)) și în modul corespunzător (a se vedea decizia nr. [2r-297/25](#)). Odată ce instanța de apel a emis o încheiere de a nu da curs cererii de apel, în care au fost indicate în mod clar, expres și lipsit de echivoc obligațiile ce revin apelantei pentru a pune pe rol cererea sa, sarcina respectării acestor indicații îi aparține exclusiv părții căreia îi incumbă obligația, adică apelantei. Prin urmare, apelanta trebuia să manifeste diligența necesară pentru a se conforma integral și în termen prescripțiilor instanței de apel, asigurând înlăturarea în totalitate și în modul corespunzător a neajunsurilor constatate (decizia nr. [2r-208/25](#), §27).

28. În speță, prin încheierea din 17 decembrie 2025, Curtea de Apel Centru a acordat apelantei un termen de 10 zile calendaristice din momentul primirii copiei de pe încheiere pentru înlăturarea neajunsurilor. Totodată, apelantei i s-a explicat expres că, în cazul neîndeplinirii indicațiilor instanței, cererea de apel va fi restituită.

29. Din materialele dosarului rezultă că această încheiere a fost comunicată apelantei la 2 ianuarie 2026, prin expediere la adresa electronică indicată de aceasta, [*****@yahoo.com](#) (f.d. 195). Potrivit art. 22 alin. (4) lit. c) din Codul civil și art. 48 alin. (2) din Legea nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, notificarea transmisă prin poștă electronică se consideră ajunsă la destinatar din momentul în care a intrat în sistemul informațional indicat de acesta și poate fi accesată. În cauze similare, Curtea Supremă de Justiție a clarificat în mod expres momentul de la care începe să curgă termenul acordat pentru înlăturarea neajunsurilor, statuând cu fermitate asupra acestui aspect (decizia nr. [2r-335/25](#), § 49-50; [2r-110/26](#), § 25; [2r-141/26](#), § 33-34).

30. Potrivit obligațiilor sale procesuale, apelanta a avut o datorie de diligență în gestionarea comunicării electronice, care include *inter alia* verificarea poștei electronice. O eventuală ignorare a verificării poștei electronice nu poate justifica lipsa de cunoștință, mai ales că prin prisma art. 100 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, metoda principală de comunicare a actelor din partea instanței de judecată este poșta electronică. (decizia nr. [2r-27/26](#), § 40; decizia nr. [2r-484/25](#), §37).

31. Prin urmare, comunicarea încheierii din 17 decembrie 2025 la adresa electronică indicată de apelantă a produs efecte juridice de la data intrării mesajului în sistemul informațional al acesteia, respectiv 2 ianuarie 2026. Termenul de 10 zile calendaristice acordat pentru înlăturarea neajunsurilor a expirat la 12 ianuarie 2026.

32. Având în vedere că apelanta nu a înlăturat neajunsurile în termenul acordat prin încheierea din 17 decembrie 2025, instanța de apel a aplicat sancțiunea prevăzută de art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

33. În susținerea recursului, recurenta invocă lipsa unei comunicări efective, menționând că nu există confirmarea de primire, nu există confirmarea electronică de deschidere și nici răspunsul destinatarului care să confirme recepționarea, iar instanța s-ar fi limitat la simpla expediere tehnică a acestuia, ceea ce, în opinia sa, nu putea justifica aplicarea sancțiunii decăderii.

34. Aceste susțineri nu pot fi reținute și nu justifică omisiunea înlăturării neajunsurilor. Confirmarea expedierii și a recepționării unui document transmis prin poșta electronică se atestă prin extrasul generat de operatorul serviciului electronic, din care rezultă datele expeditorului și ale destinatarului, data și ora expedierii, precum și atașamentul transmis. În mod corespunzător, în ipoteza unei neexpedieri ori a unei erori tehnice, sistemul generează mențiuni exprese privind imposibilitatea transmiterii mesajului sau returnarea acestuia către expeditor. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi emailuri (deciziile CSJ nr. [2r-363/24](#), §54; nr. [2r-385/25](#), §38).

35. În speță, în lipsa unor asemenea mențiuni de eroare și în prezența extrasului aferent din portalul poștei electronice a instanței de apel, se confirmă că încheierea Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost notificată apelantei la 2 ianuarie 2026 (f.d. 195).

36. Într-o altă ordine de idei, recurenta nu a negat că notificarea a ajuns la adresa sa de poștă electronică. Aceasta susține însă că mesajul transmis de instanță a fost direcționat automat în folderul „Spam” și că l-a descoperit întâmplător abia la 13 ianuarie 2026, dată la care a informat instanța despre această împrejurare. Curtea Supremă de Justiție a menționat în cauze similare că un asemenea argument nu este de natură să răstoarne prezumția de comunicare valabilă, întrucât gestionarea corespunzătoare a contului de e-mail ține de obligațiile părții. Neîndeplinirea acesteia nu poate fi opusă instanței pentru a justifica ignorarea termenelor procedurale (decizia nr. [2r-324/25](#), § 26; nr. [2r-272/24](#), § 23).

37. Afirmația despre descoperirea întâmplătoare la 13 ianuarie 2026 a mesajului și informarea instanței de judecată este apreciată ca fiind declarativă atât timp cât nu este susținută de nici o probă administrată la dosar. Mai mult, ipotetica acceptare a acestei afirmații ar veni în contradicție cu propria poziție a recurteii. De altfel, nu există un rost al informării instanței de judecată despre recepționarea cu întârziere a

corespondenței electronice, atât timp cât destinatarul consideră că termenul de procedură a început să curgă de la 13 ianuarie 2026.

38. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a promovat ideea că părțile au obligația de a se folosi cu bună credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă (decizia nr. [2rc-58/25](#), §21). Conform art. 14 din Codul civil, nimeni nu poate obține foloase prin invocarea propriei culpe sau a propriei incorectitudini (decizia nr. [2r-480/25](#), §22).

39. Jurisprudența constantă a CtEDO a arătat că revine primordial celor interesați să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese. Autoritățile judiciare nu sunt răspunzătoare pentru faptul că reclamantul nu a luat măsurile corespunzătoare pentru a asigura primirea efectivă a corespondenței trimisă la adresa indicată chiar de el. (decizia nr. [2r-235/25](#), § 41)

40. Inițiind procedura de apel împotriva unei hotărâri judecătorești, apelanta urma să se intereseze periodic soarta dosarului. La fel, apelanta-recurenta urma să ia măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceasta cunoștea (*Decizia nr. [2ra-435/25](#), §47; [2r-69/25](#), §30*).

41. Având în vedere că încheierea din 9 februarie 2026 a Curții de Apel Centru a fost pronunțată cu respectarea normelor procedurale, iar motivele recursului sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge recursul declarat de Victoria Sanduța și menține încheierea recurată.

42. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Victoria Sanduța.

Menține încheierea din 9 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă, Victoria Sanduța împotriva Întreprinderii cu Capital Străin ”REFORMA ART” Societate cu Răspundere Limitată privind obligarea publicării unui articol cu scuze publice, încasarea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat